

DIALOG DIREKT #108

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Alnäs är sålt, eller i alla fall tömt. (När jag skriver detta är affären inte ännu riktigt avslutad). Vi är inne i en ny fas av omställning. Ett nytt namn är antaget och vi har att ta ställning till en ny internationell struktur. Är det någon mer som känner sig lite vilsen? Finns det en risk av vi tappar bort det som är väsentligt? Beslutet om Alnäs blev till en övning i demokrati. Det känns ju bra att det är ett demokratiskt taget beslut, men det kändes samtidigt lite främmande att rösta med lappar, rösträknare och fullmakter. Beslutet blev nu inte enhälligt och jag föstår fortfarande inte varför vi måste sälja Alnäs.

Den senaste tidens händelser medför dock att det finns gott om bidrag till DD. Först ut är *Lennart Sjögren*.

Det nya namnet som antagits för MRA väcker på många håll undran och oförståelse. I Dialog Direkt har vi för en tid sedan börjat en dialog om det, vilken kommer att fortsätta.

I senaste numret av det australiska nyhetsbrevet som kom häromdagen finner jag ett inlägg av **Peter Thwaites** som är så intressant att jag gärna vill förmedla det till Er alla.

Lennart Sjögren

Reflecting on "Initiatives of Change"...

In "Initiatives of Change" we have a new name, which is also a new phrase and a new concept. It is a phrase, which we are getting used to. I for one am still not quite comfortable using it. During the search for a new name I proposed three and voted for a fourth. But the process we followed together produced this one.

Its newness and unfamiliarity gives us the chance to do some thinking about it. We have a major new concept to work with. The phrase has two main words. The first is "Initiatives". It can sound a little administrative - like an outline waiting to be coloured in. But it hints at enterprise, at introducing a fresh element into a situation. And it has a certain tradition in MRA when we think of the way **Frank Buchman**, as the one who set the ball rolling, was mostly described as the "initiator" of Moral Re-Armament. It is the plain inscription on his grave.

The second main word is "Change" - a word with as many meanings and colours of meaning as the word "love" -and even more able to provoke ambivalent or contradictory feelings. Is change a threat or a hope? Do we fear it or long for it? As one of the central concepts of MRA for as long as most of us can remember, we need to think about what we mean by it. It is a rewarding word to reflect on.

In between these two is the preposition "of" - indicating that the first part of the name comes out of the second part. The "initiatives" come out of the "change" and are part of the process of change. So "change" is really the primary principle and "initiatives" are secondary - but still essential. I am reminded of the "first and great" commandment of **Jesus**, and the "second which is like it". One comes first but both are equally needed. "Initiative" is in the realm of decision and action. "Change" is close to the core of life itself. Many of us will have been through a period of pain or suffering or weakness, and then found it was the key to a new, expanded life. That to me is the doorway to understanding the phenomenon of change. While initiatives are something that we decide and "initiate", change is often something that comes to us unsought, unwished for and unexpected - our decision then is whether to accept it. This is where we are helped by our moral sense and our moral principles, if they are basic enough. It is something that is stretching, uncomfortable,

Redaktörer: Antero Tikkanen Nostravägen 19, 417 43 GÖTEBORG E-post: tikk@netg.se.
 Christer Lilliehöök, Storrättsvägen 43, 142 31 SKOGÅS. E-post: christer.lilliehook@swipnet.se

Månadens böneämnen

Ahmed och Hassans resa till konferens i Somalia.
Konferenserna i Caux i sommar.

even painful - just like life's other great processes such as growing or learning.

Change is one of the central characteristics of the Creation. Earlier this year I thought of it as "the movement without which there is no growth, no life, no hope, no future, no ascent to a higher life". Even good people have to go on changing or they cease to be good! If it is really God we are reaching out to, we can expect to go on being shown new things, and at times saying goodbye to old ones.

Tennyson had a great vision when he wrote: "The old order changeth, yielding place to new, and God fulfils himself in many ways lest one good custom should corrupt the world." (framhävt av red). People reach the age of professional retirement relatively early today - but I think the continuing youthfulness of many MRA people comes from the fact that there is no retirement from change!

I have a picture in my mind of "Initiatives of Change" in a kind of cross formation - the initiatives are (naturally) the horizontal dimension, our relationships and outreach to the people and the world around us, but this is borne on the vertical dimension which change represents. This life force is rooted in our quiet times or in those moments where we are praying to the highest we know, but are also discovering our deepest feelings and our deepest - sometimes lowest - natures, and then that span from the depth to the height is bridged by (1) our humility and honesty but also, I believe, by (2) God's grace, the gift of power when all our own power has been exhausted.

This is the dimension of change, the vertical dimension. I believe it represents spiritual growth that goes on long after the body, and then the mind, have reached their limits and started to decline.

"Initiatives of change" in fact is very close to another concept that came to us from German in the 1970s and describes the core of the MRA approach - "the dynamic out of silence".

Peter Thwaites

Så här långt kom jag i en första bearbetning av DD. På kvällen när jag skulle somna tänkte jag tillbaka på det som Peter T hade skrivit och speciellt citatet från Tennyson. Jag fick några väldigt klara tankar och nästa morgon skrev jag ner följande:

"Vi är utsatta för mycket förändring i MRA nu. Alnäs är borta, nytt namn och nya former gäller för den internationella gemenskapen. Kände mig utmanad av Peters' artikel. Vi går igenom denna fas av omvälvningar därför att vi behöver ruskas om. Jag skall tala klartext. Jag behöver ruskas om! Gud kan leda i varje situation men det är jag som behöver vara flexibel nog för att acceptera detta. Det känns som om jag låtit min ande bli insnärjd i törnen av aktiviteter och krav. Just nu är det inte lätt att bryta denna situation då företaget kräver mycket tid. Ett första steg mot frihet är dock att se situationen i nytt ljus, att se ljuset genom snåren. Vad tjänar det till att älta det som varit. Om det hindrar dig från att ta itu med din verkliga uppgift då är det synd. "

Det är dags att gå vidare. Gud är inte beroende av ett Alnäs. Då skall inte heller jag blicka bakåt. Det finns arbete att ta itu med.

Jag blir väldigt uppmuntrad av varje ny skribent! Det behöver inte vara långt och märkvärdigt. Det som är personligt och äkta är det som går hem. Jag tror att Inga-Stina skriver för första gången.

Vid försäljningen på Alnäs hade jag hand om en av Kassorna, Här kommer några glimtar:

En del människor från strandpromenaden kom in och en person sa: "Det är så roligt att få komma in i ett sådant här hus. Det har man aldrig haft en chans till förut. Och ni är alla så vänliga här." Det sista upprepades av många.

En annan person beundrade "Rusticas" Rut Larssons tavlor. (Både hon och hennes dotter återkom flera gånger) Hon målade själv och jag

berättade lite om Rut och hennes utställningar. Sen frågade hon: "Var är hon nu"? Förhoppningsvis i himlen, svarade jag.

Inga-Stina Rönnlund

Det har varit en trosstärkande erfarenhet att med tacksamhet säga adjö till Alnäs. En höjdpunkt var den s k arbetshelgen den 27.4.-1.5 med ett arbetslag på 15 personer plus tillfälliga medarbetare. En rik och rolig laggemenskap präglade både det stora praktiska arbetet som behövde genomföras och samvaron på kvällar och under måltider som gav perspektiv på vad som skett och förväntningar inför vad som kan finnas i beredskap för oss..

På kvällarna dök oväntade nya gäster upp. En kväll kom t ex en av **Christers** arbetskamrater och en somalier som för snart ett år sedan tillsammans med **Hassan Mohamud** lyckades få slut på strider mellan två militanta grupper i Somalia som sedan hållit fred.

När det mesta av alla inventarierna funnit sin framtida plats samlade vi ihop en del saker, framförallt tavlor. Då växte plötsligt ett beslut fram. Med ett litet anslag både mot sjön och mot vägen meddelades samma dag om "flyttförsäljning" den 1.5. kl 13-15. Redan före kl 13 knackade de första besökarna på. Sedan strömmade det in djurgårdsvandrare, föräldrar med barn, människor i alla åldrar - kanske en 150 personer. Vår vän **Ruth Larsson**, "Rustica", hade lämnat hela sin tavelproduktion i arv till Moralisk upprustning. Vi har haft utställningar m m men lagret av tavlor var fortfarande stort. Nu hade tavlorna - inte minst Rusticas - en strykande åtgång.

Gunnar Wieselgren

Att förbereda avvecklingen av Alnäs under de senaste veckorna och 18 månaderna har inneburit både nytta och nöje, hårt arbete och många roliga stunder. I genomgången av alla inventarierna som Alnäs rymt, både synliga i rummen, och osynliga i många skrymslen och vrår, på vindar och i källare har vi återupptäckt den generösa rikedom i vad de som en gång gav och utrustade det. Det fick tacksamheten att flöda för allt och alla som är förknippade med 50 år där. Det har också inneburit otaliga beslut, små och stora, i ett intensivt lagarbete. Vi har diskuterat mycket, skrattat mycket, blivit trötta och smutsiga och i allt detta upplevt en fördjupad gemenskap.

På ett tidigt stadium kände vi det vara riktigt att erbjuda flera av dem som gett större inventarier

möjligheten att på nytt införliva dem med sina hem. Det gällde sådant som inte kan komma till användning i en ny samlingsplats i Stockholmsområdet och på ett ställe i Dalarna där man kan mötas och koppla av tillsammans. Annat har magasinrats. En del mindre saker, som man alltid finner när ett hem utryms, utbjöds vid en 'flyttförsäljning' i biblioteket 1 maj, då uppskattningsvis drygt 150 djurgårdsflanörer följde uppmaningarna på båda sidor av tomten att komma in. Det var roligt att få visa ett djurgårdshem, även utan möbler, för dem som undrande gått förbi, och intressanta samtal utspann sig.

Alnäs står nu redo för sin nye ägare. Fastän detta innebär slutet av en era, kände vi ett växande löfte om början av en ny, en förväntan inför Guds plan för framtiden, hur litet vi än nu kan se den i detalj. Vi tror att liksom alltid kommer den att framträda klarare, när vi kan se tillbaka på dessa dagar.

För sex veckor sen undrade vi som utgjort inventariegruppen - **Daga Jonzon, Rosmarie och Christer Lilliehöök, Inga och Gunnar Wieselgren** och vi - hur det skulle gå. Skulle allt kånkande och slit, allt ut och in i huvudhus, flygel och ateljé kunna genomföras i tid. Det gick och gick fint tack vare många som kom under fem dagars slutspurt i slutet av april och bar i rök och damm, städade och på nytt upplevde Alnäs i sin bästa vårfägring. Det har känts meningsfullt att få göra detta. Det har varit ett privilegium.

Alison och Finn Harald Wetterfors

Är livet en påse?

Efter ha varit en del av inventariegruppen och avvecklingsgruppen av Alnäs har jag gjort vissa reflektioner i samband med att vi arbetade hårt för att ta hand om allt som människor gett, under de 50 åren Alnäs funnits.

Alnäs är nu bara ett skal, huset är tomt. Egentligen har väl Alnäs alltid varit ett skal, men genom människors offer, generösa gåvor och engagemang så har Alnäs fyllts av omsorg, vänskap och försoning, detta innebar att LIV fylldes i dessa rum.

Kanske det är så även med livet självt? Vad händer nu när vi inte påtagligt har ett centrum att måla, renovera, städa och mötas i?

Hasse Alfredsson sa en gång: "Livet är en Påse - tomt och innehållslöst - Om man inte fyller det med något!"

Är livet tomt? Det som vi varit del av under denna avvecklingstid av Alnäs har inte varit tomt, det liv vi upptäckt genom detta demokratiska beslut har inneburit nytt liv i små och större grupper av gemenskap, mer engagemang, mer förändring i oss alla, kanske mer att vi lärt oss bära varandras bördor. För vissa har det inneburit en stor förändring och en mycket svår sådan. Kanske för en del av oss mej inkluderat har jag insett hur mycket vissa burit alldeles själva, där nu fler bär delar av det. Detta måste hela tiden utvecklas genom öppenhet, ärlighet osjälviskhet och kärlek till varandra.

Den stora utmaningen kommer nu!

Låter vi Gud fylla tomrummet? Kan vi finna tillsammans och enskilt, Vad vill Gud med mitt liv? Det är skriande behov av människor, som lyssnar, som är tillgängliga, det märker jag dagligen i mitt arbete med kollegor och andra. Nu, när fler bär mer behöver vi varandra ännu mer?!

Inom det kommunala facket har man genomfört ett rådslag under våren, kunde det vara så att vi behöver träffas i - Rådslag - där alla får säga sin mening - för att tillsammans finna Guds nästa gemensamma uppgift?

Under Arbetsdagarna 27/4 - 1/5 hade vi tre inspirationskvällar, med tema:

- 1) Grunden i mitt liv - livstil och engagemang.
- 2) Vad har Alnäs betytt personligt och globalt i 50 år?
- 3) Framtidens möjligheter hur vill Gud leda oss vidare.

Varje kväll kom nya människor utifrån för att vara med och söka i samtal och stillhet. Vi kom varje kväll tillbaka till grunden i MRA, stillhet och delande, samt de 4 absolutens avgörande betydelse. Dessa dagar gav mig en känsla av nytt fördjupat förtroende med många vänner. Måhända att vi har olika uppfattning men vi älskar varandra, som vänner.

Christer Lilliehöök

Böneämne

Som framgår tar vi upp spalten med böneämne igen. Jag tyckte ett tag att det blev lite slentrianmässigt och beslöt därför att ta bort spalten för att se om någon skulle reagera. Inte ett knyst! En person jag diskuterade med tyckte att formen var lite opersonlig. Efter diskussion i redaktionen blev i alla fall beslutet att ta upp böneämnena igen. Brita Dessen har sänt en lista med förslag till ämnena och

hon citerar Matt 18:19:

"Allt vad två av er kommer överens om att be om här på jorden, det ska de få av min himmelske fader"

Låt oss hantera böneämnena i ljuset av detta!

Ett redaktionellt beslut som vi också har tagit är att försöka sända DD med e-post där så är möjligt. Detta förenklar hanteringen och spar pengar. Sänd din e-postadress till någon av oss redaktörer. Om du av någon anledning inte vill ha DD på detta sätt, låt oss då få veta detta, så sänder vi med post istället.

Bidrag till nästa nummer vill vi ha senast 15:e augusti.

Antero